

Jiří Vyvadil: Ústavní svévoli se neustupuje, pane prezidente, pane premiére

- CZ24 News | 5. února 2021

ČESKO: Již včera jsem označil nález Ústavního soudu, jímž se ruší část volebního zákona za kombinaci taškařice a politického hochštaplerství. Nález působí jako taškařice v tom, že cílem mělo být postihnout kdysi zcela dominantní ANO, ale s vývojem času a zejména vytvořením nadějných koalic dříve slaboučké strany se v koalicích takřka rovnají dosud vítězícímu ANO, takže zrušení d'Hondtova systému by poškodilo nebo mohlo poškodit ANO, Piráty + STAN či koalici SPOLU podobně jako ANO.

Nepochybně původním cílem pravicových senátorů STAN + TOP 09 před třemi léty bylo, aby po říjnových volbách byl Babiš poražen.

Zatímco při nezměněném volebním zákonu jsem stoicky počítal, že první Piráti + STAN a koalice Spolu spolehlivě dosáhnou nadpoloviční většinu, teď by nepochybně v souhrnu ztratili 20-30 mandátů.

To ovšem platí v situaci, že se volby budou konat.

A tu je má výzva k prezidentovi republiky.

Podle Čl. 59 odst. 2 Ústavy slib prezidenta republiky zní: "Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj úřad budu zastávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí."

Svým nálezem Ústavní soud, jak správně poukazují i disidentská prohlášení 4 odvážných soudců, porušil zásadní kontury právního státu. Především tytéž otázky, které již jednou byly řešeny a posuzovány a dokonce týmiž soudci, tj. Pavlem Rychetským a v té či oné podobě i soudcem Filipem, otočil o 180 % stupňů a to, co přes dvacet let bylo nezpochybněným pravidlem náhle označily jako protiústavní.

Navíc zjevně vědomě tak učinil v době, kdy se již rozběhla volební kampaň a proti této ústavní svévoli nemají ostatní nejvyšší ústavní orgány obrany.

Předchozí vyhraněné a nenávistné verbální útoky předsedy Ústavního soudu na prezidenta republiky i premiéra vlády zcela zjevně svědčí o tom, že byl a je ve věci předpojatý a byl v projednání věci. vyloučen. Ústava nepočítá s tím, že se může domáhat práva na odpor ústavní orgán, protože její tvůrci, a měl jsem kdysi čest k nim patřit, ani v nejhorším snu nepředpokládali, že hlavním zdrojem porušování Ústavy bude Ústavní soud ČR.

Není nejmenších pochyb o tom, a velice přesně se o tom zmínil v dnešním komentáři šéfredaktor deníku Dnes Jaroslav Plesl, že zásah Ústavního soudu pod předsednictvím stejného předsedy v roce 2009 zrušil volby, které měl s přehledem vyhrát Jiří Paroubek a dodává: Byla to obrovská nespravedlnost a mimořádně nevhodný zásah do vývoje české politické scény.

Obdobným způsobem postupuje Pavel Rychetský a spol. i nyní.

Zůstává otázka co dál. Kde jsou hranice rozhodování Ústavního soudu ještě přípustné a kdy nikoliv. A koho může zavazovat nálezn Ústavního soudu, který bezdůvodně mění zásadní a platné názory po desítky let?

Obecně platí zásada, že nelze měnit právní hodnocení, pokud se zásadně nezměnily okolnosti, které je vyvolaly.

V ničem se nezměnily podmínky oproti situaci před dvaceti lety a argumentace tehdejšího podporovatele Rychetského tedy platí.

Nuže jsou ústavní soudci beztrestní? Mohou si dle libovůle měnit názory, jak jim to politicky vyhovuje?

Soudím, že nemohou a obecné principy spravedlnosti i trestních norem platí i pro ně.

Nejsou to nadlidi. Zjevná neodůvodněnost změny právního názoru, která zásadně ovlivňuje chod státu, navíc uskutečněná v situaci nouzového stavu a vyhlášení voleb, ke kterým se zákon vztahuje, by měla být posouzena minimálně jako zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1, 2 c) trestního zákoníku.

To je jedna stránka věci.

Ale co dál?

Nuže soudce zpravodaj vtipkoval ohledně praxe Nejvyššího soudu v USA, jak zasahoval či nezasahoval do volebního boje.

A je to dobrý příklad. Z amerických dějin si nejvíce vážím F.D. Roosevelta a nepochybně si jej svého času museli vážít sami Američané, protože byl více než dvakrát zvoleným americkým prezidentem a nesporně zejména spolu – taková je historická realita – se Stalinem, zbavili lidstvo nacismu

Ale v čem mě jako právníka imponuje, to byl jeho boj proti Nejvyššímu soudu v etapě New Dealu, kdy mu Nejvyšší soud rušil jeden sociální zákon za druhým.

Roosevelt ale nebyl bačkora, jak se stalo až trapným zvykem u nás, kdy každý politik žblebtne : respektuji nálezn, byť se mi to nelíbí... Roosevelt se bránil novými a v podstatě shodnými návrhy a když bylo ještě hůř tlačil na výměnu soudců či jejich doplnění. Je jistě právem Ústavního soudu něco

zrušit, ale je-li výsledkem rozhodnutí odporující celosvětovým obecným pravidlům právního státu, pak nemůže být povinnost respektovat názor Ústavního soudu i ohledně toho, jak má zákonodárny sbor rozhodnout.

Je plně zcela v rámci jeho volné právní úvahy, jak se rozhodne.

A tady bych bral i v úvahu motivy Pavla Rychetského: Chce politicky likvidovat Zemana a Babiše a nepochybně se chce s pomocí dnešní opozice stát prezidentem.

Navíc, je to dle mne kriminálník, který žongluje s právem, jak chce podle svých aktuálních představ.

Prezident i předseda vlády by udělal nejlépe, kdyby :

- 1, se oba sešli s představiteli KSČM a SPD a navrhli jim po dvou zástupcích ve vládě.
- 2, poté by vláda měla podat demisi a z logiky věci, prezident by stávajícího premiéra měl požádat o dočasné řízení vlády...
- 3, KSČM a SPD by nenapomohli dovršení ústavního převratu změnou volebního zákona
- 4, uplynulo by volební období, zůstala by zde pověřená vláda obohacená o dva členy SPD a KSČM
- 5, neexistuje způsob odvolání takové vlády prostřednictvím Sněmovny, Senát nemá žádné pravomoci, protože Sněmovna nebyla rozpuštěna,
- 5, Vláda by ihned začala pracovat na novém volebním zákoně, tak aby se mohly konat volby nejpozději tři měsíce před skončením volebního období prezidenta Zemana.

Já vím, je to divočina. Ale podrobit se totalitě Ústavního soudu, to si snad český národ nezaslouží.

Autor: Jiří Vyvadil

Zdroj: <http://vasevec.parlamentnilisty.cz>